

** عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ؛ (۱۲ - ۱)

۱- «أَقِيمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

- (۱) به دین یکتاپرستی روی بیاور
(۲) رویت را به سوی دین حق بازگردان
(۳) با یکتاپرستی به دین روی آور
(۴) با یکتاپرستی به دین روی میاوری

۲- «قَدْ حَدَّثَنَا الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ عَنْ سِيرَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَ صِرَاعِهِمْ مَعَ أَقْوَامِهِمُ الْكَافِرِينَ»

- (۱) قرآن کریم درباره سرگذشت پیامبران و کشمکش آن‌ها با قوم‌های کافرشان با ما صحبت کرده است.
(۲) قرآن کریم از روش زندگی پیامبران و مبارزاتشان با قوم‌های کافر صحبت به میان آورده است.
(۳) قرآن کریم از سرگذشت انبیاء و کشمکش ایشان با اقوام کافرشان با ما صحبت می‌کند.
(۴) قرآن کریم درباره سرگذشت پیامبران صحبت کرده است و همچنین کشمکش با قوم‌های کافرشان.

۳- «لَا شَعْبَ مِنْ شُعُوبِ الْأَرْضِ إِلَّا وَ كَانَ لَهُ دِينٌ وَ طَرِيقَةٌ لِلْعِبَادَةِ.»

- (۱) هیچ ملتی از ملت‌های زمین نیست مگر این که دین و روشی برای عبادت داشته است.
(۲) ملتی از ملت‌های زمین نخواهد بود جز اینکه دین و راهی برای عبادت خواهند داشت.
(۳) هیچگاه ملتی از ملت‌های زمین نیست مگر اینکه دین و راهی برای عبادتشان وجود داشته باشد.
(۴) هیچ ملتی از ملت‌های زمین وجود ندارد جز اینکه دین و روش برای عبادت دارد.

۴- «اللَّهُ أَنْعَمَ مِنْهُمِرَةً وَ هُوَ الَّذِي زَانَ اللَّيْلَ بِأَنْجُمٍ كَالذَّرْرِ الْمُتَشْتَرَةِ»

- (۱) خداوند نعمت‌هایش بسیار است و اوست کسی که شب را با ستارگان مروارید نشان زینت می‌دهد.
(۲) نعمت‌های خداوند ریزان است و او کسی است که شب‌ها را با ستارگانی همچون مرواریدهای پراکنده مزین نمود.
(۳) خداوند نعمتش فراوان است و او کسی است که آسمان را با ستاره‌هایی که مانند مرواریدهای پراکنده است زینت داد.
(۴) خداوند نعمت‌هایش ریزان است و اوست کسی که شب را با ستاره‌هایی مانند مرواریدهای پراکنده زینت داد.

۵- «صَدِيقِي الْكَبِيرُ يَتَخَرَّجُ مِنَ الْجَامِعَةِ بَعْدَ أَرْبَعِ سَنَوَاتٍ»

- (۱) دوستم که بزرگ‌تر از من است پس از چهار سال از دانشگاه فارغ‌التحصیل می‌شود.
(۲) دوستم که بزرگ است پس از سال چهارم از دانشگاه خارج می‌شود.
(۳) دوست بزرگم بعد از چهار سال از دانشگاه فارغ‌التحصیل می‌شود.
(۴) دوست بزرگ‌ترم بعد از سال چهارم از دانشگاه فارغ‌التحصیل شد.

۶- «وَ مَا ظَلَمْتَهُمُ اللَّهُ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ»

- (۱) و خداوند به آن‌ها ظلم نکرد اما آن‌ها به خودشان ظلم می‌کردند.
(۲) و خداوند به شما ستم نکرد ولی به خودتان ظلم می‌کردید.
(۳) و خدا به آن‌ها ستم نمی‌کرد ولی آن‌ها به خودشان ستم می‌کردند.
(۴) و خدا به ایشان ظلم نکرد اما آن‌ها به خودشان ظلم می‌کنند.

۷- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- (۱) التَّوْبَةُ فِطْرِي فِي الْإِنْسَانِ وَ لِكُلِّ شَعْبٍ طَرِيقَةٌ لِلْعِبَادَةِ. دینداری در انسان فطری است و هر ملتی راهی برای عبادت خودشان دارند.
(۲) أَوْ يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى. آیا انسان می‌پندارد که بیهوده رها شده است.
(۳) فَحَمَلٌ فَاسِقٌ وَ كَسَّرَ جَمِيعَ الْأَصْنَامِ فِي الْمَعْبَدِ إِلَّا الصَّنَمَ الْكَبِيرَ. پس تبری را برداشت و همه بت‌ها را در عبادتگاه شکست به جز بت بزرگ.
(۴) هُنَا قَالُوا حَرْقُوهُ وَ أَنْصَرُوا آلَهُتَكُمُ. اینجا گفتند بسوزانید او را و خدایتان را یاری کنید.

۸- عَيْنِ الْخَطَأِ:

- (۱) سَبَّحَ يَجْرِي لِلْعَبْدِ أَجْرُهُنَّ وَ هُوَ فِي قَبْرِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ. هفت (عمل) است که پاداششان برای بنده ادامه دارد درحالی که او پس از مرگش در قبرش است.
(۲) مَنْ عَلَّمَ عِلْمًا أَوْ أَجْرَى نَهْرًا أَوْ حَفَرَ بئرًا. کسی که دانشی را فرا بگیرد یا رودی را جاری کند یا چاهی را حفر کند.
(۳) أَوْ غَرَسَ نَخْلًا أَوْ بَنَى مَسْجِدًا أَوْ وَرَثَ مُصْحَفًا. یا نخلی را بکارد یا مسجدی را بسازد یا قرآنی را به ارث گذارد.
(۴) أَوْ تَرَكَ وَوَلَدًا يَسْتَعْفِرُ لَهُ بَعْدَ مَوْتِهِ. یا فرزندی از خود به جا بگذارد که پس از مرگش برای او آمرزش بخواهد.

۹- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ:

«الْعِبَادَةُ عَشْرَةٌ أَجْزَاءُ تَسَعَةٌ مِنْهَا فِي طَلَبِ الْحَلَالِ»

- (۱) تو بندگی چو گدایان به شرط مزد مکن / که دوست خود روش بنده پروری داند
(۲) عبادت به اخلاص نیت نکوست / وگرنه چه آید ز بی‌مغز پوست
(۳) نماز و روزه آن کس قبول حق باشد / که لقمه نان حرامی نبرده در کارش
(۴) عبادت به‌جز خدمت خلق نیست / به تسبیح و سجاده و دلخ نیست

۱۰- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي التَّعْرِيبِ:

«وَقْتِي دِيدِمُ دَوْسْتِمُ سَهْ بَيْتِ از قَصِيدِهِ رَا حَفِظُ كَرْدِهِ، مِنْ هَمْ دِهْ تَا مِثْلِ أَنْ رَا حَفِظُ كَرْدِمُ»

- (۱) لَمَّا شَاهَدْتُ زَمِيلِي يَحْفَظُ ثَلَاثَةَ آيَاتٍ مِنْ شِعْرِ، أَنَا كَذَلِكَ أَحْفَظُ عَشْرَةَ امْتَالِهَا.
(۲) حِينَ أَشَاهَدُ زَمِيلِي تَحْفَظُ ثَلَاثَةَ آيَاتٍ مِنْ قَصِيدَةٍ أَنَا إِضًا حَفِظْتُ عَشْرَةَ امْتَالِهَا.
(۳) عِنْدَمَا رَأَيْتُ أَنْ زَمِيلِي قَدْ حَفِظَتْ ثَلَاثَةَ آيَاتٍ مِنَ الْقَصِيدَةِ أَنَا إِضًا حَفِظْتُ عَشْرَةَ امْتَالِهَا.
(۴) حِينَمَا بَرِي زَمِيلِي أَنِّي قَدْ حَفِظْتُ ثَلَاثَةَ آيَاتٍ مِنْ هَذِهِ الْقَصِيدَةِ هُوَ إِضًا حَفِظَ عَشْرَةَ امْتَالِهَا.

۱۱- «الَّذِينَ أَخْلَصُوا دِينَهُمْ وَ تَرَأَوْا وَ اسْتَغْفَرُوا يَجْعَلُ اللَّهُ لَهُمْ أُنْعَمًا مِنْهُمِرَةً فِي حَيَاتِهِمْ»

کسانی که

- (۱) مخلص شدند در دینشان و رحم کردند و آمرزش خواستند خداوند در زندگی برایشان نعمت‌هایی ریزان قرار می‌دهد.
(۲) دینشان را خالص کردند و مهربانی کردند و طلب آمرزش کردند خداوند برایشان نعمت‌هایی ریزان در زندگیشان قرار می‌دهد.
(۳) خلوص در دینشان نشان دادند و رحم کردند و استغفار کردند نعمت‌های فراوانی در زندگی‌شان از طرف خداوند قرار داده می‌شود.
(۴) دینشان خالص شد و مدارا کردند و استغفار خواستند خداوند برای آن‌ها نعمت‌هایی درخشان در زندگی‌شان قرار می‌دهد.

١٢- «يَبِينُ الْخَطِيْبُ الْمَضِيْفُ لَنَا اَنْ تَعْظِيْمَ الشَّعَائِرِ الدِّيْنِيَّةِ وَ التَّجَنُّبَ مِنَ الذُّنُوْبِ اَمْرٌ وَّاجِبٌ»

- (١) خطيب مهمان برای ما تبیین می کند که برگزاری مراسم دینی و پرهیز از گناه امر واجب است.
- (٢) سخنران مهمان نواز برای ما روشن می سازد که بزرگداشت مراسم دینی و دوری از گناهان امری واجب است.
- (٣) خطیب مهمان نواز برای ما بیان می کند که بزرگداشت عظمت شعارهای دینی و اجتناب از گناهان امر واجب است.
- (٤) سخنران مهمان برای ما آشکار می کند که بزرگداشت شعارهای دینی و اجتناب از گناهان امری واجب است.

١٣- عَيِّنِ الْخَطَاَ عَنْ التَّوْضِيْحَاتِ التَّالِيَةِ:

- (١) الَّذِي يَتْرَكَ الْبَاطِلَ وَ يَمِيْلُ اِلَى الدِّيْنِ الْحَقِّ ← الْحَنِيفِ
- (٢) بَخَارٌ مِتْرَاكِمٌ فِى الْاَرْضِ يَنْزِلُ مِنْهُ الْمَطَرُ ← الْغَيْمِ
- (٣) عَضُوٌّ مِنْ اَعْضَاءِ الْجِسْمِ يَقَعُ فَوْقَ الْجَذَعِ ← الْكَيْفِ
- (٤) مِنَ الْاَحْجَارِ الْجَمِيْلَةِ الْغَالِيَةِ ذَاتِ الْاَلْوَانِ الْاَبْيَضِ ← الدَّرَّرِ

١٤- عَيِّنِ عِبْرَةً مَا جَاءَ فِيهَا الْمِتْرَادِفَانِ:

- (١) نَامَ الْاَبُ فِى السَّاعَةِ الْعَاشِرَةِ لِيْلًا وَ رَقَدَ وَكَلْدُهُ بَعْدَ سَاعَتَيْنِ.
- (٢) قَدْ اَنْشَدَ شَاعِرَانِ كَبِيْرَانِ قَصِيْدَتَيْنِ مِنَ الْمَنَاظِرِ الطَّبِيْعِيَّةِ.
- (٣) نَسْتَفِيْدُ مِنْ ضِيَاءِ الشَّمْسِ وَ هَذَا النُّوْرُ مَفِيْدٌ لَنَا فِى الْحَيَاةِ دَائِمًا.
- (٤) تَجْرَى الْيَنْابِغُ الْكَثِيْرَةُ فِى الْمَحَافِظَاتِ الشَّمَالِيَّةِ وَ هَذِهِ الْعَيُونُ مِنْ اَنْعُمِ اللّٰهِ.

*** اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ اَجِبْ عَنِ الْاَسْئَلَةِ: (١٨ - ١٥)

«نحن نعيش في منطقة جنوب ايران. هنا درجة حرارة الجو عالية جداً. و الشمس في الصيف مستعرة خاصة من الساعة الحادية عشرة حتى السادسة مساءً. نحن نستخدم مكيف الهواء و لذلك قيمة الكهرباء غالبية لنا. الماء و الكهرباء اثنان الاشياء في العالم. في بعض الأيام درجة الحرارة اكثر من اربعين و أحياناً نشاهد الغبار في الجو و نحن نحزن لذلك حتى لا نقدر الخروج من البيت.

١٥- عَيِّنِ الْخَطَاَ:

- (١) في كل العالم قيمة عالية للماء و الكهرباء.
- (٢) درجة الحرارة كثيرة في نصف النهار و الساعة الثانية مساءً.
- (٣) الشمس مستعرة في الخريف و درجة حرارتها عالية.
- (٤) في جنوب ايران يوجد الغبار في الجو أحياناً.

١٦- نحنُ لَنَقْدِرُ الْخُرُوجَ مِنَ الْبَيْتِ لـ...:

- (١) درجة الحرارة
- (٢) العيش في جنوب ايران
- (٣) قيمة الكهرباء
- (٤) الغبار في الجو

١٧- لِمَاذَا قِيَمَةُ الْكِهْرَبَاءِ لَيْسَتْ رَخِيصَةً لَنَا؟

- (١) لِأَنَّ نَسْتَفِيْدُ مِنْ مَكْيِفِ الْهَوَاءِ كَثِيْرًا.
- (٢) لِأَنَّ اَثَارَ الْغَبْرِ فِي الْجَوِّ دَائِمٌ فِي مَدِيْنَتِنَا.
- (٣) لِأَنَّ لَا نَسْتَطِيْعُ اَنْ نَخْرُجَ مِنْ بَيْتِنَا اِبْدًا فِي الصَّيْفِ.
- (٤) لِأَنَّ الْعَيْشَ فِي جَنُوبِ اِيْرَانِ صَعْبٌ جِدًّا.

١٨- عَيِّنِ الصَّحِيْحَ عَنِ الْكَلِمَاتِ الْمَوْجُوْدَةِ فِي النَّصِّ:

- (١) الْحَادِيَةِ عَشْرَةَ: مِنَ الْاَعْدَادِ الَّتِي تُسَمَّى بِالْعُقُوْدِ - مَوْئْتٌ - مَعْنَاهُ بِالْفَارْسِيَّةِ «يَارِدْهَمِيْنَ»
- (٢) الْاَشْيَاءُ: اِسْمُ جَمْعٍ - مَذْكُورٌ - مَفْرُوْدَةٌ: شَيْءٌ
- (٣) الْمُسْتَعْرَةَ: مَفْرُوْدٌ - مَوْئْتٌ - مِنْ خِصَائِصِ الشَّمْسِ - الْمِرَادِفُ بِـ «مُسْتَعْلَةٌ»
- (٤) نَسْتَحْدِمُ: فِعْلٌ مُضَارِعٌ - مِتْكَلِمٌ وَحِدَةً - مَادَتُهُ «خ د م»

١٩- عَيِّنِ نَوْعَ الْجَمْعِ يَخْتَلِفُ عَنِ الْبَاقِي:

- (١) رَأَيْتُ هَوْلًا الْمُؤْمِنِيْنَ فِي الْمَسْجِدِ.
- (٢) عَلَيْنَا اَنْ نَرْحَمَ الْمَسَاكِيْنَ.
- (٣) شَاهَدْتُ الطَّلَابَ جَالِسِيْنَ فِي الصَّفِّ.
- (٤) اِتْحَادَ الْمُسْلِمِيْنَ يُسَبِّبُ تَقَدُّمَهُمْ.

٢٠- عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِيهِ جَمْعٌ سَالِمٌ لِلْمَوْئْتِ:

- (١) لَطَمْنَا الْعَدُوَّ اَشَدَّ اللَّطْمَاتِ.
- (٢) لِي جَوَالٍ مِنْ اَدَقِّ الْجَوَالَاتِ الْجَدِيْدَةِ.
- (٣) لِبَعْضِ اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ كَرَامَاتٌ كَثِيْرَةٌ.
- (٤) صَوْتٌ تَلَاوَةٌ الْقُرْآنِ مِنْ اَجْمَلِ الْاَصْوَاتِ لَنَا.

٢١- عَيِّنِ الصَّحِيْحَ:

- (١) عَشْرُوْنَ رِيَالًا فِي خَمْسَةِ يَسَاوِي مِائَةَ رِيَالٍ.
- (٢) تِسْعُوْنَ رِيَالًا نَاقِصٌ عَشْرِيْنَ يَسَاوِي سِتِّيْنَ رِيَالًا.
- (٣) اَحَدٌ عَشْرٌ رِيَالًا زَائِدٌ تِسْعَةَ يَسَاوِي سَبْعَةَ رِيَالَاتٍ.
- (٤) ثَمَانُوْنَ رِيَالًا تَقْسِيْمٌ عَلٰى عَشْرِيْنَ يَسَاوِي اَرْبَعِيْنَ رِيَالًا.

٢٢- عَيِّنِ مَا لَيْسَ فِيهِ الْعَدَدُ التَّرْتِيْبِي:

- (١) مَنَحَتْ الْمَدِيْرَةَ الْفَائِزَةَ الْاَوَّلَى فِي الْمَرْحَلَةِ الْاٰخِيْرَةِ جَائِزَةً ثَمِيْنَةً.
- (٢) قُمْنَا بِقِرَاءَةِ دُرُوْسِنَا الصَّعْبَةَ خَمْسَ مَرَّاتٍ صَبَاحَ يَوْمِ الْاَمْسِ.
- (٣) اَكَلْتُ فِطُوْرَى فِي السَّاعَةِ السَّابِعَةِ مِنَ الصَّبَاحِ.
- (٤) لِفَرِيْقِ كِرَةِ الْقَدَمِ اَحَدًا عَشْرًا لَاعِبًا وَ صَدِيْقِي هُوَ اللَّاعِبُ التَّاسِعُ.

٢٣- حَذَفْ الْعَدَدَ فِي اَيِّ عِبْرَةٍ مَسْمُوْحٍ:

- (١) اَشْتَرَيْتُنَا اَرْبَعَةَ كُتُبٍ مِنْ مَكْتَبَةِ عَمِّي.
- (٢) السَّاعَةُ الْاَنَ هِيَ التَّالِيَةُ وَ الرَّبِيْعُ.
- (٣) عِنْدِي وَاحِدٌ وَ اَرْبَعُوْنَ صَدِيْقًا فِي الْجَامِعَةِ.
- (٤) هَلْ عِنْدَكُمْ رَأْيٌ وَاحِدٌ فِي هَذِهِ الْقَضِيَّةِ.

٢٤- عَيِّنِ الْخَطَاَ عَنِ اِسْمِ الْاِشْرَارَةِ:

- (١) تِلْكَ الشَّرُّرَةُ مُسْتَعْرَةٌ وَ فِيهَا حَرَارَةٌ.
- (٢) هَاتَانِ الْكُوْكَبَانِ يَدُوْرَانِ حَوْلَ الْاَرْضِ.
- (٣) هَوْلًا الطَّلِبَاتُ جَلَسْنَ فِي الْمَكْتَبَةِ.
- (٤) اَوْلَنَّا الْاَلْعَبُوْنَ فَائِزُوْنَ فِي الْمَسَابِقَةِ.

٢٥- عَيِّنِ الصَّحِيْحَ فِي اِسْتِحْدَامِ الْفِعْلِ:

- (١) يَا اَخْتِي اَشْكُرِي رَبِّي.
- (٢) اَيُّهَا الْعَالَمُ اِعْمَلَا بِمَا قُلْتِ.
- (٣) اِيْتَهَا التَّلْمِيْذَةُ جَعَلَتْ دَفْتَرَكَ فِي الْمَحْفَظَةِ.
- (٤) اِتَنَّنَ لَا تَغْرِسَنَّ الْاَشْجَارَ فِي الْاَرْضِ.